धनुःशब्दं महत् कृत्वा सहायुध्यन्त पाण्डवैः। श्रुत्वा च निहतं शल्यं शल्यपुत्रञ्च पीडितं।
मद्रराजप्रिये युक्तैर्मद्रकाणां महारथैः। आजगाम ततः पार्थो गाण्डीवं विक्षिपन् धनुः। ९९०
पूरयन्त्रयघोषेण दिशः सर्व्वा महारथः। ततोऽर्ज्जुनश्च भीमश्च माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ।
सात्यकिश्च नरव्याघ्रो द्रौपदेयाश्च सर्व्वशः। धृष्टद्युम्नः शिखण्डी च पाञ्चालाः सह सोमकैः।
युधिष्ठिरं परीप्सन्तः समन्तात्पर्य्यवारयन्। ते समन्तात्परिवृताः पाण्डवाः पुरुषर्षभाः।
क्षोभयन्ति स्म सेनां तां मकराः सागरं यथा। वृक्षानिव महावाताः कम्पयन्ति स्म तावकान्।
पुरोवातेन गङ्गेव क्षोभमाणा महानदी। अक्षोभ्यत तदा राजन् पाण्डूनां ध्वजिनी पुनः। ९९५
प्रस्कन्द्य सेनां महतीं महात्मानो महारथाः। बहवस्तुक्रुद्धस्तत्र क्व स राजा युधिष्ठिरः।
भ्रातरो वाऽस्य ते शूरा दृश्यन्ते नेह केचन। धृष्टद्युम्नोऽथ शैनेयो द्रौपदेयाश्च सर्व्वशः।
पाञ्चालाश्च महावीर्य्याः शिखण्डी च महारथः। एवं तान् वादिनः शूरान् द्रौपदेया महारथाः।
अभ्यघ्नन् युयुधानश्च मद्रराजपदानुगान्। चक्रैर्व्विमथिताः केचित् केचिच्छिन्नैर्म्महाध्वजैः।
प्रत्यदृश्यन्त समरे तावका निहताः परैः। आलोक्य पाण्डवान् युद्धे योधान् राजन् समन्ततः। १००
वार्य्यमाणा ययुर्व्वेगात् पुत्रेण तव भारत। दुर्य्योधनस्तु तान् वीरान् वारयामास सान्त्वयन्।
न चास्य शासनं केचित् तत्र चक्रुर्म्महारथाः। ततो गान्धारराजस्य पुत्रः शकुनिरब्रवीत्।
दुर्य्योधनं महाराज वचनं वचनक्षमः। किं नः सम्प्रेक्षमाणानां मद्राणां हन्यते बलं।
न युक्तमेतत् समरे त्वयि तिष्ठति भारत। सहितैश्चापि योद्धव्यमित्येष समयः कृतः।
अथ कस्मात् परानेव घ्नतो मर्षयतेऽनघ। १००५
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ वार्य्यमाणा मया पूर्व्वं नैते चक्रुर्व्वचो मम। एते विनिहताः सर्व्वे प्रस्कन्नाः पाण्डुवाहिनीं।
॥ शकुनिरुवाच ॥ न भर्त्तुः शासनं वीरा रणे कुर्व्वन्त्यमर्षिताः। अलं क्रोद्धुं न चैतेषां नायं काल उपेक्षितुं।
यामः सर्व्वे च सम्भूय सवाजिरथकुञ्जराः। परित्रातुं महेष्वासान्मद्रराजपदानुगान्।
अन्योन्यं परिरक्षाम यत्नेन महता नृप। एवं सर्व्वे तु सञ्चिन्त्य प्रययुर्यत्र सैनिकाः।
एवमुक्तस्ततो राजा बलेन महता वृतः। प्रययौ सिंहनादेन कम्पयन्निव मेदिनीं। १००
हत विध्यत गृह्णीत प्रहरध्वं निकृन्तत। इत्यासीत्तुमुलः शब्दस्तव सैन्यस्य भारत।
पाण्डवास्तु रणे दृष्ट्वा मद्रराजपदानुगान्। सहितानभ्यवर्त्तन्त गुल्ममास्थाय मध्यमं।
ते मुहूर्त्ताद्रणे वीरा हस्ताहस्ति विशाम्पते। निहताः प्रत्यदृश्यन्त मद्रराजपदानुगाः।
ततो नः संप्रयातानां हतमद्रास्तरस्विनः। हृष्टाः किलकिलाशब्दमकुर्व्वन् सहिताः परे।
उत्थितानि कबन्धानि समदृश्यन्त सर्व्वशः। पपात महती चोल्का मध्येनादित्यमण्डलात्। १००५
रथैर्भग्नैर्युगाक्षैश्च निहतैश्च महारथैः। अश्वैर्निपतितैश्चैव सञ्छन्नाभूद्वसुन्धरा।
वातायमानैस्तुरगैर्युगासक्तैस्ततस्ततः। अदृश्यन्त महाराज योधास्तत्र रणाजिरे।
भग्नचक्राक्षयान् केचिदवहंस्तुरगा रणे। रथार्द्धं केचिदादाय दिशो दश विबभ्रमुः।